

Noordkaper

“Ook bij Het Y werd ik al gauw penningmeester, weer als opvolger van Nico Veenman. In die tijd was onze oudste zoon al stuurman, met hem voeren we naar een Engelse haven. Onze zonen gingen dan met de veerboot retour en wij verder. We hebben weleens in de dichte mist in het Kanaal moeten varen, en dat zonder radar en AIS. Toen heb ik hem wel geknepen. Weer later begonnen we aan een nieuw avontuur: de afbouw van een Noordkaper 35, die we als technisch vaarklaar casco kochten. Ondertussen was Jaap Brugman in het bestuur gekomen, directeur van Fijnhout. Daar kon je gewoon een mooi stuk hout mee uitzoeken en met een aardige korting kopen (red: korting krijgen Y-leden overigens nog steeds bij Fijnhout). Toen de betimmering af was hebben we hem laten tuigen bij Schokker in Volendam. Met deze Weerga-2 zijn we zeker nog wel een keer of tien naar Denemarken geweest, ik kon indertijd op mijn 59ste met pensioen.”

Bestuur

“Ik was voor de bouw van die boot in 2000 wel uit het bestuur gegaan; ik had alle tijd nodig. Later ben ik weer een jaar of vier penningmeester geweest met eerst Jaap Brugman als voorzitter, en later Klaas Sijne. Ik moest wel erg wennen aan al die goed gebekte Amsterdammers in de ledenvergaderingen, maar de bestuursvergaderingen waren altijd gezellig. Eén keer per jaar ging het bestuur dan ook met zijn allen een weekend uit. We zijn zo zelfs in Antwerpen en Brugge geweest, en ook naar De Jantjes in Groningen. Dat werd dan vaak door Maja Wijgh en Marion Borensztajn georganiseerd.

Het was in de vereniging ook niet altijd even makkelijk. Er was vaak een tegenstelling tussen de ‘Durgerdammers’ en de rest, waardoor de ALV’s niet

altijd zonder stevige discussies verliepen, maar we hebben e.e.a. wel altijd kunnen bijleggen. Na mijn bestuurslidmaatschap heb ik nog jaren de ledenadministratie gedaan. Na mijn laatste bestuurslidmaatschap werd ik met 2 anderen (Maja Wijgh en Simon Borensztajn) benoemd tot lid van verdienste. Diezelfde vergadering waren de statuten daarvoor aangepast. Wij kregen toen nog geen ereledenspeldjes, maar een speciaal speldje, een gouden Y, verzorgd door Anne Kooyman.”

Motorboot en toekomst

“Inmiddels hebben we al een paar jaar geleden de mast van de boot gehaald en er een motorboot van gemaakt, met een klein mastje. Heel fijn om daar verder mee te varen. We zitten in de zomer meestal drie maanden op de boot en doen er de Wadden mee en binnendoor naar Zeeland. Friesland, de Zuid-Hollandse meren etc. zijn ook goed bereikbaar zonder mast. Wat we wel heel erg jammer vinden, is dat het bij Het Y nooit mogelijk is gebleken iets voor de leden te doen die, na jaren in de vereniging, op een motorboot overgaan. Dan heb je een kennissenkring opgebouwd en ook nog eens heel veel tijd aan de vereniging zelf besteed, en dan moet je weg. Dat is eigenlijk heel gek. We begrijpen prima, dat we zeilers zijn, maar we zijn ook een vereniging, en daarin zou het verenigingsaspect toch ook wel wat meer mogen meetellen. We zien de vereniging intussen weer helemaal opbloeien, en dat is mooi. Dat er zoveel mensen echt actief zijn is natuurlijk geweldig, en ook dat er steeds meer nieuwe leden bijkomen. Wat onszelf betreft, we weten het nog niet. We willen dit jaar de mast er weer opzetten. Of we dan stoppen of er nog een jaartje aanplakken gaan we nog zien.”

Bob van der Winden

Weerga als motorboot.